

Paní Irena Brožková (za svobodna Koryntová) se narodila 16.12.1944 v Praze 6 a žila na Praze 3. Měla o čtyři roky starší sestru a o dva roky mladšího bratra.

14.2.1945, v jejích 3 měsících, byla bombardovaná Praha. Bombardování bohužel zasáhlo i bytový dům paní Brožkové. Její rodina jako jedna z mála přežila, ale přišli o byt, a tak museli půl roku strávit na chatě u babičky v Letech u Dobřichovic v osadě Černá skála. Po půl roce jim byl byt v Praze přidělen.

V šesti letech začala chodit do školy na Žižkově, kde poté pokračovala na všeobecném gymnáziu. Od malička na ní tatínek mluvil francouzsky, tím pádem uměla francouzsky číst i psát. V deseti letech také začala s němčinou, ale ta ji nebavila, a tak se dala na angličtinu. Na gymnáziu se učila ruštinu, francouzštinu a angličtinu.

Po dokončení gymnázia se hlásila na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, zaměření na jazyky, tam ji ale kvůli jejímu špatnému původu nevzali. Našla si tedy brigádu v Čedoku. Po roce se zkusila na Filozofickou fakultu hlásit znova, tentokrát ji přijali.

V roce 1965, během studií, se vdala. Byla šťastně vdaná a měla krásné manželství. Její manžel pracoval jako profesor na pražském gymnáziu Vítězná pláň. Po roce se jim narodil syn. Kvůli větší péči, kterou potřeboval, ukončila paní Brožková studia. Po mateřské se vrátila zpět do Čedoku.

V Čedoku pracovala na oddělení Západní Evropa a měla příležitost mít hodiny italštiny a francouzštiny zdarma. Ty plně využívala. V Čedoku si poté udělala státnice z angličtiny, italštiny i francouzštiny a pracovala v incomingu a outgoingu po Evropě. Incoming – provázela zahraniční turisty po Česku. Outgoing – jezdila s turisty do zahraničí, nejčastěji Itálie a Francie.

Roku 1968 jela s manželem, původně plánovaně i se synem, do Francie, navštívit svoji sestru. Svého syna museli nechat v Česku jako rukojmí. Dali ho tedy k babičce na chatu v osadě Černá skála. Ve Francii strávili 3 týdny, poté se vrátili, protože se jim stýskalo po domově a jejich synovi. Po jejich příjezdu se uzavřely hranice.

Roku 1970 se jim narodil druhý syn. Po mateřské, o dva roky později, se tedy znovu vrátila do Čedoku.

Na výjezdech do zahraničí jí studenti často utíkali. Během cesty do zahraničí jim pomáhala vyndat kufry ze zájezdního autobusu-pokud to řidič dovolil-, těm co chtěli emigrovat. Bylo to riskantní někdy dobrodružné. Jednou u sebe dokonce schovala studentovi diplom z jeho studia. To se ale víckrát neopovážila. Kvůli častým ztrátám měla paní Brožková u vedení CK problémy. Nebyla ale jediná, komu se ztráceli lidé, a tak se z toho vždy vykroutila.

Na výjezdech s Čedokem poznala plno zajímavých a někdy i známých osobností. Například třikrát provázela Francouze Valéry Giscard d'Estaing (francouzský prezident mezi léty 1974-1981). Také ale provázela známého pařížského advokáta Antonína Tchékoffa, nebo synovce spisovatele Čechova.

Roku 1980 se začala více věnovat zájezdům a tlumočení po Československu. Samozřejmě ale stále jezdila do zahraničí.

Roku 1989 se zúčastnila mnoha protestů na Letné i na Václavském náměstí.

Roku 1991 odešla z Čedoku a začala pracovat jako delegátka-měsíc v cizině, měsíc doma. Roku 1993 si založila s kamarádkami svou vlastní cestovní kancelář jménem Paradise travel, souběžně pracovala jako delegátka. V Paradise travel vydržela tři roky. Poté se vrátila k průvodcování a dělala pouze delegátku.

Roku 2001 s touto prací přestala a přestěhovala se do Letů. Lety si vybrala, protože k nim kvůli chatě v osadě Černá skála a přátelům, které zde měla, měla blízko.

Roku 2020 jí zemřel manžel.

Paní Brožková je stále aktivní. Občas dělá průvodce po Praze.